

1

Невже заснула.
Душу солов'ю довіривши свою,
Верба плакуча?

2

Засохла гілка —
Крука притулок.
Осінній вечір.

3

Метелик також
Прилетів поїсти
Салату з квітів білих хризантем.

4

Старий ставок.
Пірнуло жабеня —
Вода сплеснула.

5

Під деревом
Вишнева заметіль
Мій суп і рибу цвітом засипає.

6

Осіння паморозь!
Рукою доторкнешся,
І на долоні сльози палахтять.

7

Сто краєвидів за коротку мить
У запалі
Намалювали хмари.

8

Камелією¹? Сливою?
Цікаво, чим у минулому
Був цей старий держак?

9

Хто за осіннім вітром мандрував,
Спав просто неба,

Той збагнути може мої пісні!

10

Горобчику, мій друже,
Не чіпай малого гедзика,
Що бавиться на квітці!

11

Вода замерзла,
Розколовши глечик.
І тріск раптовий розбудив мене.

12

Бананові деревця мотлошить
Осінній вітер.
Дощ в цебрі хлюпоче.

13

Як легко я живу на цьому світі!
Усе багатство —
Глечик з гарбуза.

14

Кружальцями
Чи на чотири частки
Цю першу диню різати мені?
1 Камелія — вічнозелене дерево або кущ.

15

Град несподіваний
Розлючено лупцює
Мій кипарисовий крислатий капелюх.

16

Чим пригоститися?
З харчів у моїй хатці —
Хіба що ці комарики малі.

17

Прокинься, друже!
Запали вогонь!
Я хочу диво показати — грудку снігу!

18

Осіння перша мряка!

Навіть мавпа,

Здається мріє про дощовичок.

19

Прощається весна!

Пташки голосять,

У риб — німотні сльози на очах.

20

Упав у бухту

Сиротливий крик —

Зозулі голос.

21

Жорстокість долі!

Воїна шолом

Став конику маленькому притулком.

22

Підмівши двір,

Збирався вийти з храму, —

Аж знову листя з білої верби!

23

Яке блаженство!

Снігу аромат

З Південної долини долинає.

24

Ну що, малята!

Утікаймо разом

Від градопаду буйного цього!

25

Мінливість долі!

Паростком бамбука

Стає колись людина врешті-решт.

26

Серпанок весняний.

Сливовий цвіт і місяць —

Завершений пейзаж!

27

Навіть ворона,
Що обридла всім.
Красунею здається сніжним ранком!

28

Білють
Вимиті до блиску цибулини.
Осінній холод!

29

У ранішній росі.
Та ще й в грязюці,
Якою свіжою здається диня ця!

30

Що ближче осінь,
То тісніше в хатці
Зближаються і душі і серця.

31

Збирався на базар,
Та передумав.
На ясний місяць краще подивлюсь!

32

Аби опертися,
За колосок хапаюсь, —
Розлуки розпач!

33

За пасмом гір,
Неначе з хмари дощ, —
Засніжена вершина Фудзіями!¹

34

Дорога ця —
Така пуста, безлюдна!
Осінні сутінки.
Переклад І. Бондаренка